
REAALI POISS

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT | 10/2016 | OKTOOBER | WWW.REAL.EDU.EE/AJAVEEB/RP/

Taevas on alatihti pilvine, tuul tahab väiksemad realistid minema puhuda ning temperatuur kõigub miinuskraadide piirimail. Ei ole just kõige meeldivam oktoobrikuu ilm ning masendus tundub iga nurga tagant ligi hiilivat. Kuid siiski, siiski – Reaalkooli seinte vahel toimub nii mõndagi huvitavat, mis päikese ka kõige tumedamate pilvede tagant välja toob.

Kuu algas suurejoonelise Reaalkooli sünnipäevanädalaga, mis oli meeldejääv kõikidele õpilastele ja õpetajatele. Toimus nii harivaid kui ka meelelahutuslikke üritusi ning aset leidis nii rahulikke kui ka intrigeerivaid sündmusi.

Abiturientidele ja pisematele õpilastele jääb kindlasti pikaks ajaks meelde ka õpetajate päev, mil õpetajad said puhkust ning tahvlid ja õpetajatoolid vallutasid 132. lennu õpilased.

Väga pingelisteks osutusid selleaastased Reaali Esinduskoja presidendivalimised, aga tundub, et intriigiderohked ning tasavägised presidendivalimised on 2016. aastal laialdaselt levinud ning teatud mõttes tavakski saanud.

Kuu lõpu poole täitus nii mõnegi reaalka pikaegne unistus – 133. lennu õpilastele anti pidulikult üle nende oma nime ja lennunumbriga kaunistatud Reaalkooli sõrmus. Järgmisena ootavad oma korda abiturientid, kellele rinda seatakse juba novembris uhked märgid ja toimub traditsiooniline märgipidu.

September ja oktoober möödusid ühelikiirusel. Niivõrd lühikese aja sisse mahtus palju meeldejäävat, meeleolukat ja kindlasti midagi erilist igaühele meist. Palju sai tehtud, palju jäi tegemata. Seetõttu tasukski nüüd pilgud pöörata eelseisvale – aasta lõpuni on jäänud kõigest

viimased kaks kuud. Küsi endalt, palju sa selle aja jooksul jõuad veel korda saata? Kas on midagi, mis on jäänud hingele ja/või meelele ning mille peaks nüüd kohe ja praegu ette võtma? Leia neis pimedates öödes aega mõtlemiseks, meenutamiseks, süvenemiseks. Ja kui seda kõike tundub ühel hetkel liiga palju, siis võta aeg maha, tõmba sall ümber kaela ning sea sammud kino poole – novembris toimuv Pimedate Ööde Filmifestival võib olla täpselt see õige kogus inspiratsiooni ja veidike maagiat, mida vajad.

Seega, hea reaalkas, hoia oma meel avatud, süda soe ja pilk eesmärkidel, nii uutel kui vanadel. Ja kui tuul mõni päev tahab sindki minema puhuda, siis pista telliskivi taskusse ja sammu vapralt edasi!

MIREL JA KERTU

IKKA PEAME OTSIMA REAALI VAIMU

Kooli hoolekogu selle sügise teisel koosolekul arutati mitmeid koolis täna ägedat arutelu tekitavaid küsimusi. Arutelu venis pikaks ja oli tuline nagu ikka. Üheskoos Reaali Poisi toimetajatega leidsime, et edaspidi võiks hoolekogu tööd lühidalt tutvustada ka Reaali Poisi lugejatele. Lisaks õpilaste tegemistele peab ju Reaali Poiss tutvustama ka teiste koolikogukonna osade tegemisi ja seisukohti.

Sellises keerukas organismis nagu kool on ülioluline kõikide osapoolte omavaheline aktiivne suhtlemine. Eri-nevate seisukohtade, taotluste ning ka murede selgitamine. Ühesõnaga kommunikatsioon. Ainult nii saame koos edendada meie vana head Reaalkooli ja ot-sida koos Reaali vaimu, millest kõik lugu peame. Samas ei tohi meie omavaheline suhtlemine muutuda vaid pealiskaudsete hinnangute ja emotsioonide virvarriks või lausa pahatahtlikuks poriloopimiseks. See oht eksisteerib paraku ka. Peame ikka püüdlema eelkõige faktidele põhineva tõe otsimisele.

Suurt tähelepanu peame pöörama ka sellele, kuidas üksteisega suhtleme. Reaalis

on alati valitsenud heatahtlik, viisakas ning vennalik suhtumine kaasõpilastesse. Kõrvalseisjad peavad seda vahel lausa vandeseltslaslikuks suhtumiseks. Ega nad palju ei eksi. Meil on au sees olnud ka väga suur lugupidamine ning austus oma õpetajate ja kooli vastu tervikuna. Võimalik muidugi, et need väärtused tunduvad tänapäeval poliit tehnoloogiate ja sotsiaalse meedia ülemvõimu ajastul pisut vanamoelistena. Samas kuuluvad need siiski kõrgelt haritud eesti inimeste põhiomaduste hulka. Nende väärtuste hulka, mida Reaalis nüüdseks juba üle 135 aasta hoitud ja hinnatud. Teatud lihtsustusena võib väita, et kirjeldatud hoiakud teevadki Reaalist selle Reaali, mida armastame.

Koolisisese arutelu õnnestumiseks on vaja ka arusaamist sellest, kuidas süsteem toimib ja milline on selle erinevate osade roll ning pädevus. Viimaste kuude mitmeid pingeid tekitanud sündmused näitavad seda, et ka kooli hoolekogult oodatakse vahetevahel seisukohti ja otsuseid, mis väljuvad tema pädevusest. See on ka mõistetav. Hoolekogu roll Reaalis ei olegi väga selgelt defineeritav. Kindel on see, et

Reaalis täidab hoolekogu suuremat rolli, kui talle kitsalt seadusega on määratud. Reaali hoolekogu soovib olla kõikide kooli huvirühmade (õpilased, õpetajad, juhtkond, lapsevanemad, vilistlased ja kooli tugistruktuurid) koostöö foorumiks. Foorumiks, mille seisukohad omavad läbimõeldud ja kaalukat nõuandvat rolli koolielu korraldamises. Samas peab aga rõhutama ka seda, et kooli tegevuse korraldamise keskmeks on ikka kooli juhtkond ja meie armsad õpetajad. Just nende õlul lasub üllaske igapäevane kohustus anda koolile kõrgetasemeline sisu ja vorm. Meie ülejäänute rollid, kuigi erinevad, on pigem ikka toetavad ja abistava iseloomuga.

Hoolekogu ootab 2016/2017. õppeaastal ka õpilastelt uute teemade tõstatamist. Loodame, et aasta toob kaasa palju huvitavaid ning kirklikke arutelusid, mis aitaksid arendada Reaalkooli ning muuta seda veelgi paremaks.

MADIS PÄTS vii!100
Hoolekogu liige

SOLANUM TUBEROSUM EHK MAAUBIN

Natuke rohkem kui nädala pärast (8. novembril) toimub üks üritus üle suure lombi, mis meid kõiki mõjutab – USA presidendivalimised. Seda teksti kirjutan ma kaugel minevikus ning vaadates, mis on seal toimunud ja kui kiiresti võivad asjad muutuda, ei julge ma isegi pakkuda, mis seis on 31. oktoobril. Et säästa reaalka järelejäetud artiklist nende valimiste kohta, mis lisaks kõigele oleks ka *out of date*, siis räägin teile hoopis siin kartulitest – nendest tihti peale ala-hinnatud imejuurikatest, mis on aja jooksul saanud eesti kultuuri lahutamatuks osaks.

Esimesteks kartulikasvatajateks olid veel 2012. aastal inimesi paanikasse ajanud indiaani geeniused, kes olid selle mugulaga tuttavaks saanud juba üle 14 000 aasta tagasi. Mõne aja möödudes, 16. sajandil, avastasid Hispaania meresõitjad ja piraadid selle imetaime ning tundsid rõõmu kartuli skorbuudivastastest toimest

ning ilmselt ka heast maitsest. Mõelda vaid, Musthabe ja kapten Jack einestasid samamoodi nagu tänapäeval koolisööklas einestavad need veganid, kellele salat ja kaste ei maitse. Eesti pinnal algas maaubina kultiveerimine 18. sajandi keskpaigas, esialgu üks ikka sakste põllul, kuid kui talurahvas kardulast kuulis, levis too ubin tormitulel kõigidesse peredesse ja lõpetas eestlasi aastasadu vaevanud näljahädad.

Eestis oli tähtsal kohal majanduses viin, mida alates 19. sajandi lõpust toodeti täielikult kartulist. Vahemikus 1919-1932, kui Soomes kehtis kuiv seadus, said Eestis elavad puskariajajad ja meresõitjad endale väikest lisatasu soomlastega perunaspriga (kartulipiiritus) äritsedes. Kas kartul võis olla abiks niivõrd tiheda koostöö arenemiseks kahe naaberriigi vahel? Lisaks Eestile hinnatakse kartuli tähtsust ka mujal, kus imetaime auks korraldatakse

festivale, tseremooniaid ja harrastatakse lausa kartulikultust. Saksamaal Harzis asub näiteks graniittrahn, millele on graveeritud auavaldus: “Siin pandi 1748. aastal esimest korda kartuleid maha”. Ma tunnen, et Eestis võiks samuti olla ausammas kartulile.

Tänapäeval ei kujuta ette ükski eestlane jõule – või õpilane ükskõik, mis nädalat koolisööklas – ilma kartulita. Kartul on püha roog meie toidulaul. Me teeme sellest praekartuleid, friikartuleid, kartuli-putru, tärklisi ja ka muud. Ma soovin, et novembris mõtleks iga õpilane ja õpetaja maaubinaid süües natuke selle imetaime teekonnale meieni ning tunnustaks seda kui meie kultuuri lahutamatu osa. Ühtlasi loodan, et see lugu inspireerib meid kartuli kombel maailma vallutama.

KARL-ANDER KASUK
REKI president

REK

Et õpilastele oleks selgem, millega REK see aasta plaanib tegeleda, oleme pannud kokku aastaplaani. Kivisse raiutud see siiski pole ning võib juhtuda, et mõni asi nihkub, muutub, lisandub. Kui sa soovid saada rohkem teada selle aasta REKi tegemistest, **tule 3. novembril koosolekule kl 16.00**. Toimumiskohta jälgige teadetetahvlilt.

Ühtlasi, kui sul on ideed, mida siin kirjas veel pole, siis tule otsi mind üles ja arutame, kuidas seda saavutada.

KARL-ANDER
KASUK

Oktoober-november
November
November-jaanuar
Veebruar-märts

OLME

Kehalise garderoobide turvalisus
Uued laadijad raamatukokku (5)
Eelarve ja kultuurikomisjoni kapitali koostamise küsimus
Välitundide toimumise korraldamine

November
Detsember
Jaanuar-veebruar
Veebruar-märts
Aprill
Aprill
Kui lumi sulab

SPORT

Poiste korvpall
Tüdrukute korvpall
Poiste võrkpall
Tüdrukute võrkpall
Poiste saalihoki
Tüdrukute saalihoki
Poiste jalgpall

16. detsember
1. veebruar
14. veebruar
Juuni algus

KULTUUR

Jõululaat
Vabalava
Sõbrapäev
Koolilõpulaat

9. detsember
Detsember
Alates jaanuar 2017
26. jaanuar
Jaanuar
Veebruar
Aprill
5. mai

VÄLISTEGEVUSED

G5 heategevuskontsert
Väliskomisjoni väike laadake
Ameerika ülikoolidesse sisseastumise ettevalmistuskursus
G5 tutvumisõhtu
G5 e-spordi võistlus
G5 õpilasvahetus
G5 jalgpalliturniir
G5 vabalava

KUIDAS TÄHISTATI REAALKOOLI SÜNNIPÄEVA?

MARGARET HOOK 133B

Tallinna Reaalkooli 135. sünnipäeva raames toimus juubelinädalal mitmeid üritusi.

Nädala jooksul oli võimalus näiteks osaleda Elavas Raamatukogus, abistada pisikesi teadushuvilisi Teadlaste Ööl, võtta osa pidulikust juubelikontserdist ja palju muud põnevat teha. Tegevused olid seinast seina ning igaüks võis leida just endale sobiva. Lisaks olid sünnipäevanädalal IV korrusel avatud ka näitused Tallinna Reaalkooli lõpumärkidest ning vilistlaste sulest ilmunud raamatutest.

ESMASPÄEV – LIIKUMISE PÄEV

Sünnipäevanädalat alustati Reaalile kohaselt sportlikult. Juba teist aastat toimus võimlemispidu, millest võtsid osa nii õpilased, õpetajad kui ka vilistlased,

tüdrukud kui ka poisid. Piduliku pealkirjaga “PUM-TŠIGA-PUM” oli Vene teatrisse vaatama tulnud suur hulk lapsevanemaid, vilistlasi ja eelkõige õpetajaid-õpilasi. Kava oli väga kavalalt koostatud – iga etteaste oli seotud Reaaliga, olgu selleks siis korvpallimatš, abiturientide ball või hoopis miski muu.

TEISIPÄEV – KIRJANDUSE PÄEV

Kirjanduse päeva puhul toimus koolis lausa kaks üritust. Päeval toimus aulast Elav Raamatukogu, kus huvilistel oli vahetundide ajal võimalus tutvuda erinevate Reaalkooli vilistlaste loominguga, n-ö laenutades õpilasi. Hiljem esitleti aulast ka uusimat kooli almanahhi “Realist 20”. Luulepäraslõunal lugesid oma loomingut ette peale andekate Reaali

õpilaste ka sama andekad vilistlased, sh Jürgen Rooste, Tõnis Parksepp, Paul-Erik Rummo jt. Osalejate sõnul oli üritus vahva ning seda võiks ka järgmisel aastal korrata, kaasates veelgi rohkem õpilasi.

KOLMAPÄEV – MÄLESTUSE PÄEV

Pika ajaloo Reaalkoolis on mineviku meenutamine ja väärtustamine alati au sees olnud. Kui kooli 130. juubeliks valmis näitus “Ajatelg”, mis on endiselt nähtav koolimaja 4. korrusel, siis 135. juubeliks otsustas 132. lend kinkida koolile “Ajatelje” digitaalse versiooni. Näituse pidulik avamine toimus 3. tunni ajal ning sellest said osa võtta kõik huvilised, eesotsas 12. klassidega. Peale tunde asusid klasside esindused koos õpetajate ja vilistlastega teele kalmistute

NOORED TEADUSHUVILISED
FOTO: KOOLI KODULEHT

poole, kus traditsiooniliselt süüdati küünlad Reaalkooli jaoks tähtsatele inimestele – endistele direktoritele ja olulistele vilistlastele.

NELJAPÄEV – SÜNNIPÄEV

Ja jõudiski kätte see päev – Tallinna Reaalkool sai ametlikult 135 aastat vanaks. Sünnipäeva tähistati ikka endistviisi – igal klassil käis külas mõni tuntud vilistlane, kes jutustas oma elust Reaalis ja peale Reaali. Pärast mindi ühiselt Pudi reas staadionile, kus kuulati direktorisse ning vilistlaste ja hoolekogu esindajate kõnesid. Sel aastal sai peale tordi maiustada ka juubelilogoga šokolaadide kallal, mis oli koolipoolne kingitus õpilastele, õpetajatele ja koolitöötajatele. Sünnipäeva pärastlõunasse mahtus ka närvesööv mälumäng “135 aastat reaalaridust Tallinnas”, millest said osa võtta neljaliikmelised Tallinna gümnaasistide võistkonnad.

REEDE – TARKUSE PÄEV

Ka tarkus ja teadus on Reaalkoolis au sees ning kuna reede oli üleeuroopaline Teadlaste Öö, sai ka Reaalis osaleda mitmetes teadusteemalistes töötubades. Tõsi küll, üritus oli suunatud eelkõige nooremale kooliastmele, kuid ka gümnaasistid said kaasa lüüa – õpetajaid abistades ning töötube läbi viies. Noored teadushuvilised said otsida koolimaja

pealt kivistisi ja fossiile, eraldada oma DNAd, teha lihtsamaid keemia- ja füüsikakatseid, avastada loomariigi ööelu, ehitada robotit või mekkida vedela lämmastiku abil tehtud jäätist. Üritusi oli edukas – lastel oli põnev, lapsevanemad ja õpetajad jäid samuti rahule ning kõigele lisaks said gümnaasistid oma ÜKT tunnid tehtud.

LAUPÄEV – PIDUPÄEV

Sünnipäevanädala lõpetas pidulik kontsertaktus Estonia kontserdisaalis, millele eelnes direktori vastuvõtt kooli aulast. Kontsert “Meie inimesed” koosnes kahest osast. Esimeses pooles laulsid Reaalkooli praegused kollektiivid – mudilaskoor, poistekoor, kooristuudio koorid ja segakoor. Üles astusid ka vokaal- ja pilliansamblid. Teises pooles seevastu esinesid vilistlased ja õpetajad. Kontserdi lõpetas pea sajaliiikmeline ühendkoor, kus laulsid koos vilistlased ja praegused reaalikad. Peale ühislaulmist andsid hoolekogu, Hoolekande Selts ja vilistlaskogu direktor Ene Saarele üle koolijuhil ametiraha. Peale selle toimus õhtul abiturientidele ja vilistlastele koolimaja aulast pidulik ball, kus esines TTÜ puhkpilliorkester.

Kokkuvõttes möödus juubelinädal kiirelt ja tegusalt. Õpilastel oli iga päev midagi oodata ning õhus oli terve nädala vältel tunda teatud pidulikkust, mis kaasneb väärrika kooli soliidse vanuse saabumisega.

REAALSELT REALIST

Laur Lomper – sõnad
Rasmus Puur – viis

Kord vihastas tsaar Aleksander,
et pagan, miks kõigub mu troon,
te koguge kokku kõik andmed
ja Reveli tehke üks kool,
kus seisused palju ei maksa,
kuid rehkendust tehakse peast,
las keel olla pealegi saksa,
kuid priimused maarahva seast!

Kae seda karja tuhandepealist –
igaüks üksi on isikus vist...
Ego- ja altro- ja pessi- ja optimist:
üksiti ühes reaalselt realist!

Kui kõrgemalt poolt anti teada,
et nüüd tuleb võtta see võim,
siis läksid nad tulise heaga
ja vintpüssid pööningult tõid
ning andsid end saatuse hooleks.
On teadmata sõduri ports,
sest trobikond jäigi neist nooreks –
neid õue peal meenutab pronks.

Kae seda karja tuhandepealist –
igaüks üksi on isikus vist...
Ego- ja altro- ja pessi- ja optimist:
üksiti ühes reaalselt realist!

Siis pöörati teiseks reaalsus,
kui tuulispask üle siit käis
ning õppetöö teisiti laabus,
kui tuba sai tüdrukuid täis.
Realistist sai pelk elektroonik
ja maadlusematiks basseini
ning täiendust sellestki koolist
üksainumas pseudopartei.

Kae seda karja tuhandepealist –
igaüks üksi on isikus vist...
Ego- ja altro- ja pessi- ja optimist:
üksiti ühes reaalselt realist!
Läeb tütarlaps uhke ja lahke,
kel ranits on seljas kui rist,
sest saanud tast saatuse tahtel
on uuema aja realist.
Ei ole siis töödega valu
ja selja sees ühtlugu pist
ning pangas on alati varu,
kui ametiks ökonomist.

Kae seda karja tuhandepealist –
igaüks üksi on isikus vist...
Ego- ja altro- ja pessi- ja optimist:
üksiti ühes reaalselt realist!

Laul valmis TRK 135. sünnipäevaks

ELAV RAAMATUKOGU

FOTO: KOOLI KODULEHT

SOOVITUSED NEILT, KES ON KÕIGE TAGA

MIKAEL RAIHHELGAUZ 132B,
UKU KANGUR 132B

Ühel ilusal suvehommikul ärkas Mikael tungiva sooviga õovastavast identiteedikriisist lahti saada. “Juured!” oli ta esimene mõte. Noormees hüppas voodist välja, pani riidesse, otsis välja oma kena sametise *baredi kippah* ja tormas sünagoogi poole. Ukse juures siiski mõtles ümber ja vahetas *baredi kippah* ortodoksides kootud sinivalge *yarmulke* vastu. Trammi pealt maha minnes aga kohtas ta oma sõpra Uku, kes loomulikult tundis huvi seltsimehe imposantse peakatte vastu, mille peale Mikael seletas, et soovib läbida *giyuri* ja taastada oma sidemeid väljavalitud rahvaga.

Kuna Uku oli varem kuulnud, et juudid on kõige taga, siis mõtles ta, et nendega liitumine võiks talle endalegi kasulik olla. Ta helistas EÕL-i kontoris, teatas, et puudub koosolekult, kuna kavatses usku vahetada. Keegi ei vaielnud vastu ning sõbrad keksisid rõõmsalt moodsa tünnikujulise maja poole.

Giyur läks uskumatult hõlpsasti. Rabi nägi kohe ära, et neil meestel on õiged juudihiinad sees – ja üks olevat Äripäeva sõnul koguni juudi ärimähe poeg – ega hakanud takistama nende liitumist kogukonnaga. Talitused viidi läbi juba paari nädala pärast. Ruuben Kaalep lisas nende nimed Metapeedia ja Tiit Madisson *der-sturmer.org/est* juutide nimekirja ja sertifikaadid olidki käes. Esimese asjana avati ligipääs kontole (((Siim Kallase)))¹ kümne miljoniga (mis olid tarkade “investeeringute” tulemusel umbes sajakordselt kasvanud), septembri alguses aga võisid meie tegelased juba kõike kontrollida ning “nähtamatuid

niite” tõmmata.

Valijameeste kogu läbikukkumisel kutsuti nad aukülastajateks parteide tagatuppa, kus nad ka oma kandidaadi esitasid. Arvake ära, kes see oli. Jah, (((Kersti Kaljulaid))). Keegi ei vaielnud vastu, isegi Helmed jäid rahule. Te ei usu seda? Aga nii see oli – lugege Metapeediat... ja Uusi Uudiseid... ja Objektiivi ka. Need ei valeta. Reaali Poissi võiks ka lugeda, eriti neid arvamislugusid. Eriti, kui olete REK-i president või USA presidendikandidaat.

Nüüd asja juurde... Lisaks tagatoas kokkulepitud punktidele Reaalkooli juhtimise osas oli poistel tegelikult ka paar avalikku ettepanekut härra (((Ander Kasukile))), mida teiegi, armsad lugejad, võiksite toetada:

1. Koolisöökla võiks pakkuda košerttoitu ja teie lapsevanemad võiksid selle eest maksta.
2. Jõulude kõrval tuleb tähistada ka hanukat. Kirikus käimine on päris problemaatiline, kuna alati leidub inimesi, kes tuletavad oma juudi kaasvõitlejatele meelde, et nemad tapsid Jeesuse. Parema oleks sünagoogi minna... või olgu, kirik on ok, aga jõululaulud peaks asendama “*Hava nagila*’ga”.
3. Tegelikult “*Hava nagila*’st” võiks saada Reaalkooli hümn.
4. (((Fedor Stomakhin))) ja kõik temasugused peaksid olema kirjalikest töödest vabastatud, kuna nende kaudu üritavad nad paljastada subversiooni – (((Ukule))) ja (((Mikaelile))) see ei meeldi.

5. Perekonnoõpetus peaks lähtuma seksuaalmarksistlikust (uskumatu, aga keegi Uuest Uudistest tõesti kasutas seda sõna – jumal teab, mida see tähendab) ja ühiskonnaõpetus kultuurimarksistlikust vaatevinklist.
6. Reaali Poisi peatoimetaja võiks olla keegi (((teine))). Ega Mirelil pole midagi viga, aga ta ei oska tsenseerida ja vahel avaldab artikleid, mis ei ole õige ideoloogiaga kooskõlas.
7. Ürituste korraldamisel võiks kool laenata raha õpilasfirmalt Juudilaen.

...Lõpetuseks siis paar soovitus tulevasele USA presidendile (kujutage ette, et (((nad))) pole veel otsustanud, kes võidab).

1. 38 miljardit dollarit Palestiina hävi... khm... Iisraeli kaitsejõude tarbeks oli päris hea mõte. Samas mõne miljardi lisamine ei tee kunagi halba.
2. Suurendage riigivõlga. Õpilasfirma Juudilaen aitab.
3. Hävitage oma rahvuskultuuri ja perekondlikke väärtusi. Mingil viisil peab see “suurt plaani” teenima.
4. Vaadake Fox Newsi või lugege Huffington Posti.
5. ... Lihtsalt jätkake samas vaimus ;))

Kol Tuv!

¹ *Alt-right* meedia kasutab kolmekordseid sulge juutide märgistamiseks

SÕRMUSTE PIDU

JOHANNA-STINA IDLA 133C

Kaua aega ootamist ja lõpuks see käes oligi – sõrmuste pidu. Seda sündmust hoitakse alati nii hästi saladuses, seega olen sunnitud enamiku toimunust enda teada jätma. Esimese perioodi viimase koolipäeva õhtul kell 8 kogunes 133. lend Mustpeade majja. Kõik asjaosalised valmissätitult kohal, moodustati ühine ring, õlg õla vastas. Viidi läbi traditsioonilised rituaalid ning nendele järgnesid iga viimsegi kohalviibija hoolikalt läbi mõeldud toostid. Toon välja paar kõlama jäävamat, naerukaja ja aplausi pälvinud toosti: “Soovin kõigile puhast tulevikku!”, “Ilusat kooliaasta lõppu!”, “Inimesed teevad iga päev kohutavaid vigu, siiatulek võis olla üks nendest.”

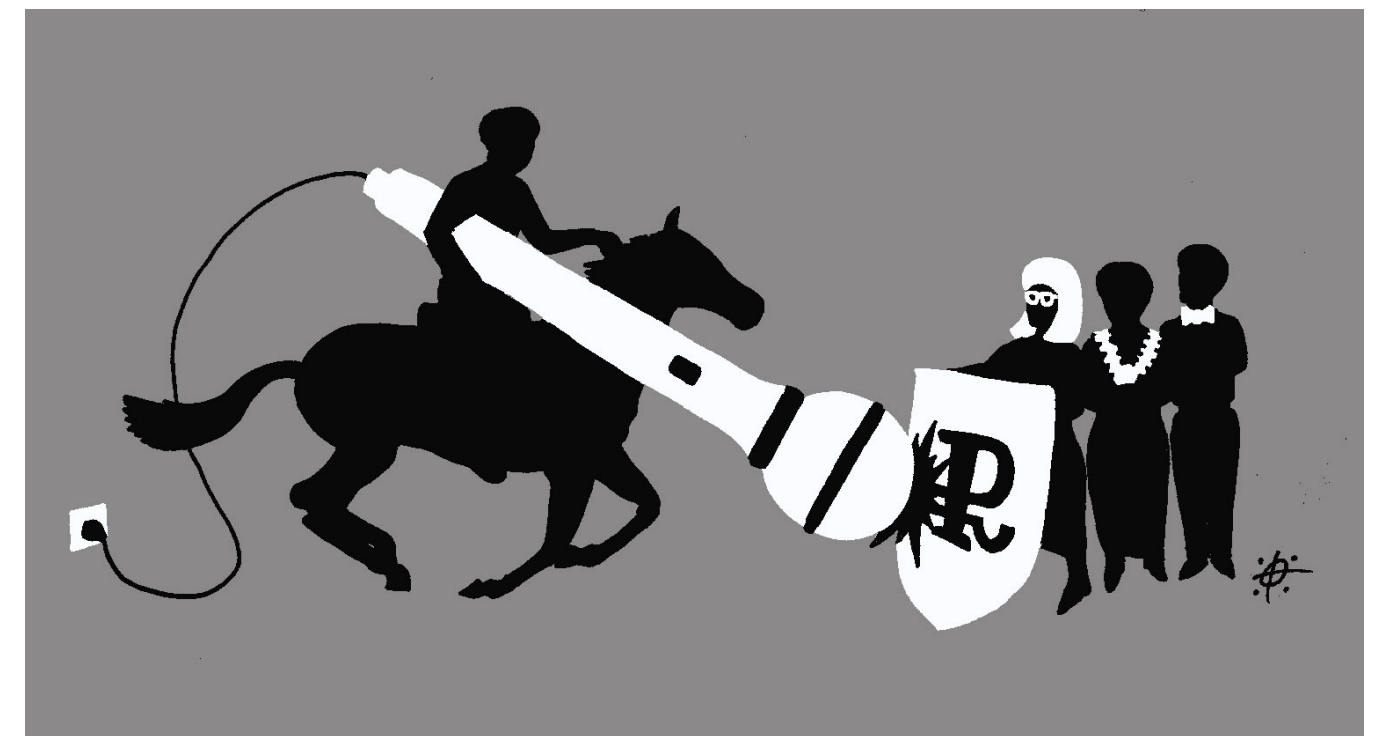
Kuidas kellelegi. Pärast toostiringi asusime klasside kaupa sõrmuseid lunastama. Vajalikud asjaajamised tehtud, jõuti nende väikeste, ent tähendusrikaste esemete laialijagamise juurde. Igast saalinurgast võis kuulda rõõmuhõiskeid

ja käteplaginat, kui teatati järgmise õnneliku nimi, kes sõrmuse väärakaks omanikuks saab. Õpilane õpilase järel Reaali sõrmused meeletu uhkustundega vastu võetud, asus tööle erakordne DJ-duo Pohgich & Maak. Duo keerutas

väsimatult plaate ja rahvas jalga hiliste õhtutundideni, kaasates tantsumõllu viimase kui ühe silmapiiril viibija. Nii nagu ette nähtud, suundus meeleoluka peoõhtu lõpus, pärast keskööd, iga roju oma koju. Või kas ikka suundus?

133A TÜDRUKUD, VÄRSKED SÕRMUSED SÕRMES

KARIKATUUR. PIIGIVÕITLUS
AUTOR: AMEUS

PROOSABATTLE

KERTU JOHANNA JÕESTE 132B

Reaali Poisi esimene proosabattle on pühendatud kooli 135. sünnipäevale.

Reeglid:

1. Iga võistleja peab kirjutama täpselt 3*135=405-sõnalise proosateksti.
2. Iga lause peab algama R-tähega.
3. Iga 135 sõna sees peab olema kulminatsioon või puänt.

Oma lemmiku poolt saab hääletada Reaali Poisi Facebooki lehel. Võitjat ootab ka väike auhind.

Kui on soovi ka ise oma proosa-oskused proovile panna, siis selleks on võimalus kontakteeruda toimetuse liikmetega või kirjutada meilile reaali.poiss@real.edu.ee.

Võistlus alaku!

KRISTOFER MÄEOTS 134C

Rikastatud südamlikest mõtetest, haaras Reinhold oma koti ning hakkas töölt kodu poole sammuma. Reaalselt ei olnud teda valitsenud sellised emotsioonid juba pikemat aega, ent ometigi oli tal seljataga heas mõttes küllaltki ebatavaline päev, sest üks uutest töötajatest, Raili, heitis Reinholdi poole mõningaid näiliselt ekslevaid pilke, ise samal ajal kergelt naeratades, mis kutsus mehes esile tugevat õhetust. Relatiivselt hästi kujutas Reinhold endale ette eesootavat õhtut: plaanis oli filmi vaatamine, tass kummeliteed ning lühiajaline, kuid värskendav sörk. Rohkem lõõgastavamat ning kvaliteetsemat õhtut ei osanud ta enesele õieti ette kujutada, sest oli ju Reinhold lihtne mees: ei olnud

talle vaja mingisuguseid lärmakaid pidusid ega kohutavalt kulukaid spaakülastusi, et eneses rahulolu ning lõbusat olemist tekitada.

Risti tänavat mööda kõndides, kui tema koduni oli jäänud veel mõnisada meetrit, mõistis Reinhold, et midagi on mäda. Raskem oli tema kott kui tavaliselt ning olnud sinna sisse vaadanud, mõistis ta, et keegi oli kogu tema kotis oleva ära röövunud, milleks olid rahakott, telefon, mõned dokumendid ja teisedki pisasjad, ning asendanud seitsme raamatu ja muu pudi-padiga. Reinholdi tabas esmalt tugev šokk ja paanika, kuid ta suutis juba mõne hetkega stabiilsesse seisundisse naasta. Ratsionaalselt asus mees seda olukorda uurima: esmalt kõndis ta tagasi tööle ning asus oma kolleege küsitlema, ehk panid nemad midagi tähele. Raili ega ka teised ei osanud Reinholdi kahjuks talle midagi öelda, kuid lubasid talle kindlasti teada anda, kui nendeni midagi jõuab. Rekased jalanõud jalas, pöördus mees seejärel politseisse vargusest teatama: võimud lubasid mehele teavitada, kui keegi proovib tema telefoni, panga- või krediitkaarti kasutada. Raugete sammudega nigelas meeolus Reinhold ei näinud sel hetkel mõistlikumat tegu kui kojumine, ent ta jõudis vaevalt tosin sammu astuda, kui teda peatas üks politseinikest, kellega ta oli just vestelnud. Roman, mis oli tema nimeks, sõnas Reinholdile, et kurjategija olevat juba leitud. „Raili-nimeline naine kasutas teie telefoni kõne tegemiseks: ta on oma SIM-kaardi teie telefoni sisestanud,“ sõnas ta, mille peale Reinhold vastas: „Roman, ma ajan asja ise joonde. Railit tunnen ma väga hästi.“

Rutakam oli mehe samm järgneval

hommikul kui tavaliselt, kuna temas tärkas sihikindlus ja julgus. Raili, kes ei osanud tööl olles ette oodata, et Reinhold tema pattudest juba teab, sai mehelt, kellel olid tema pärast liblikad aeg-ajalt kõhus, sellise moraalijutluse ja noomituse, et seda pole võimalik sõnadesse panna. Raili vastas talle surmani kohkunud näoga: „Reinhold, anna andeks,“ ning ulatas talle varastatud asjad. „Raili, miks?“ küsis mees. „Reinhold... ma olen sinusse armunud,“ lausus Raili, mille järel vajus Reinhold kokku ning jäi sügavalt mõttesse, ise õrnalt itsitades.

RUUM 307

JASPER JÕSIKUS 7A

Ruum 307, kus ukse peal seisab suurte trükitähtedega kirjutatud KUNST, on õpilaste seas sedavõrd populaarne, et tihtipeale käiakse seda külastamas isegi tunniväliselt – kas konsultatsiooni või muus asjus, ehkki rohkem vist konsultatsiooni saamas. Rääkides koolivälisest ajast – tundub, et seda on õpilastel üpris palju, kuna ikka ja jälle satuvad neljapäeviti klassiruumi ukse taha nõutud näod, kes üritavad elu või mõnda uut sümbolit mõtestada. Romantism on ehk peamine teema, mis gümnasistide pea peamiselt segamini ajab või on see pigem õpilaste (eelkõige noormeeste) lemmik kunstiõpetaja. Reaalkoolile omaselt on seegi õpetaja pärinud mitmeid suursuguseid tiitleid, kuhu võib lugeda ka tänavuse Noore Õpetaja tänuavalduse. Raske südamega tuleb tõdeda, et kunstihuvilisel õpetajal on oma pusle peaaegu kokku pandud ning unustada ei tohiks kõrval

klassiruumis askeldavat ema. Roosid siinkohal ei aita, sest kui su kirjandi hinne on ikka alla kolme, siis pole lootustki.

Rõõmust rõkkav nagu ma olen, meelitan ligi ka õpilasi, kel on tunnivälisel ajal muid kavatsusi kui oma kunstiannet väljendada. Rohkeid värve täis sügisesel pärastlõunal, mil juba kõik vähegi normaalsed kooliõpilased kodu poole olid suundunud, avati mind võtmega. Romantilisusest õhkav, tihti kooli peal käsikäes käiv noorpaar astus ruumi täis ootusi ja lootusi. Radikaalne otsus oli neid minu juurde juhatanud ning mõtisklesin oma piisava korrasoleku ja puhtuse üle. Riidetatud korralikult, nagu õiged reaalikad ikka, ei tundnud nad ennast just kõige mugavamalt, mistõttu segavad faktorid tuli eemaldada. Rangeid reegleid järgides ei suutnud mu kõikenäinud silmad siiski märkamata jätta nendevahelist kuuma kirelõõma ning huvi seniavastamatut proovida. Reaalsust tunnistades tuli soov seesuguse nooruspõlve adrenaliinirohke kogemuse järele ning oleksin meeleldi klassiga 305 flirtima hakanud, kui ainult arstikabinet vahele poleks jäänud. Raske koputus uksele purustas mu vallatud unistused ning pidin naasma reaalsusesse.

Range kord ja karmid reeglid tekitavad minus alati kerge hirmutunde, tänu millele olen siin majas hoidnud alati end korras ja puhtana, kuid seesugune intsident tekitas minuski esimest korda mitmekümne aasta jooksul tõsise frustratsiooni. Ruudukujulisele lõuendile maalitud sürrealistlik teos kukkus seinas olnud kahelt tuginaelalt maha ning paar pintsliki ukse kõrval olevas pappkastis nihkusid oma kohalt. Raske südamega lasin oma kahe ja poole meetrise täispuidust historitsistliku välimusega kindlalt lukus oleva ukse pikkamööda valla. Roheline lõuend, mis oli ammusest ajast jäänud sügavale mu hingesoppi, oli ka minu üllatuseks paari silmapilgu jooksul oma välimust muutnud – olin päeva tipp hetke ja käesoleva loo

kulminatsiooni maha maganud, süda siiani selle pärast kripeldamas. Ruske oma samblarohekate, helekollaste ja piimjate toonidega, ebamääraste ning võluvalt looklevate piirjoontega ja sügavalt maalähedase, rabalõhnalise tagamõttega kunstiteos oli valminud. Rääkimata sellest, et klassiruumi 307 uksest astus sisse kõigest KORISTAJA.

RIIGIVÕIMUD
VAHETUVAD,
INIMESED JÄÄVAD

RENÉ PIIK 134A

Rainer jõudis koolimajja enne tundide algust.

Rahuliku meele, kindla nõu ja suurepärase ootustega oli ta lahkunud kodust 20 minutit varem, et seekord füüsikasse mitte hiljaks jääda. Rekordajal, lausa 10 minutit enne tundide algust, võis teda juba kohata kooli peal ringi jalutamas, kiigates kord ühele, kord teisele poole. Ringutades oma väsinud keret, silmitsedes seinal rippuvat kella. Raamistatud viktoorianlikus stiilis kell näitas aega küllaltki täpselt, kuid ilmselgelt polnud see midagi tänapäevaste nutiseadmetega võrreldes. Rainer nendest aru ei saanud. Rehkendusi oskasid nad küll teha, seda pidi Rainer nentima, aga milleks muuks nad kasulikud on? Rikuvad su silmad, hävitavad su rühi... Rainer kasutas ikka veel oma vana ustavat Nokiat, mille algdaatum võis kukkuda kuhugi aastasse 2006. Riiast ostetud ja puha. Riiaga seoses meenus talle ka spordiklubi Enamasti Alakata, millega liitumine lükkus poisi suurest soovist hoolimata edasi, sest kohalik politsei viis ta koju ning keelas edasise kokkupuute ebaseaduslike inimtarnijatega. Rainer ei saanud neist ka aru...

Riias läks tal muidu hästi, aitäh küsimast. Rahvaluule propageerija nagu ta oli, kogus Rainer igal õhtupoolikul enda ümber grupi noori

läti neide, kes tundusid olevat väga huvitatud noormehe muusikaalsetest võimetest. Rammusat eesti piima lüripides tantsis iga viimnegi neist Raineriga, jäädvustades need õndsad hetked igaveseks oma mällu juhuks, kui tallinlasest legend peaks kunagi Lätti naasma. Rainer ei läinud kunagi Lätti tagasi.

Raineril oli tunni alguseni jäänud viis minutit.

Rahvahääletuse tulemusena sai koolis eile valituks uus õpilasesinduse president. Remmet oli tema nimi. Remmetil oli unistus, et nende kool jõuab kunagi tagasi oma juurteni ning jätab maha viimase paarikümne aasta jooksul juurutatud väärarusaamad. Rahval peab olema võim, uskus Remmet, sest miks muidu on neil hää? Remmet meeldis paratamatult õpilastele rohkem kui tema konkurendid, kes soovisid pigem hoiduda suurematest konfliktidest juhatusega, et koolist mitte välja visatud saada. Remmetit see tagasi ei hoidnud, pigem leidis ta, et juhatusega peakski just rohkem suhtlema, et mõista, kuidas nemad mõtleavad, kuidas nad maailma enda jaoks mõtestavad. Rainer nägi veel praegugi kooli seintel rippumas plakateid eelneva nädala valimismöllust, ühel neist näiteks suurelt kirjas: “Kõigi klasside õpilased, ühinege!” ja taustal põlvitav Remmet, käsi sirutatud taeva poole. Riivatud oli tema konkurentide uhkus, nende au. Rainer oli kindel, et just Remmet on see, keda mäletatakse ka kolmekümne, neljakümne aasta pärast kui revolutsionääri, kes algatas rasket tööd viia nende kool tagasi oma kunagise hiilguseni. Remmeti konkurendid aga unustatakse, nende nimed vajuvad ajaloo sügavikesse ning kaovad kaasõpilaste mälestustest.

Raineril algas tund.

Rehlmann soovis näha õpilaste koduseid töid, mis neile esmaspäeval teha anti. Rainer sai selle töö eest kahe.

KOKANDUSNURK

KELLY HELEEN KALDRA 135C,
BRITA KÄRT VÄHEJAUS 134B,
IRIS LUIK 134C

Uhkusega võime nüüd teatada, et Reaali Poisil on lõpuks päris oma köögimeeskond! Kaks blondi neitut (Brita ja Iris) köögis, no mis saaks küll halvasti minna... Oktoobrikuu lehes toome teie ette oma kõige esimese retsepti, loodame, et te naudite seda smuutit sama palju kui meie nautisime. Head smuutitamist!

Kas tead seda tunnet, kui lootus on kadumas, jahe sügisõhk poeb riiete vahele ja füüsikas saad ka ainult kolmesid? Meil on sellele lahendus! See on imelihtne ja kiirelt valmiv smuuti, mis ka kõige hallimas taevas päikse välja toob! Vaja läheb järgmisiprodukte:

2 väga-väga lustakat ja seikluslikku banaani

x = (grammi) maasikaid 23x - 199= 25x - 3x

7/8 x 247,48 grammi mustikaid

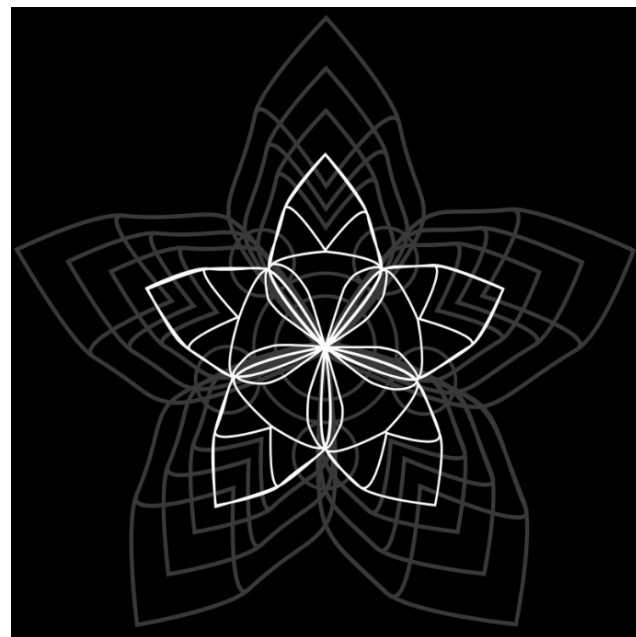
Suur korralik tõrts (natuke väiksem kui sõrts) maitsestamata jogurtit

*Kui tunned, et sellest jääb väheks ning päike ei taha kohe kuidagi pilve tagant välja tulla, siis lisa eeltoodud koostisosadele 6623498 : 55195,9 ml kurgivett ja seiklusrikas päev on garanteeritud!

KUIDAS ALUSTADA HOMMIKUT?
FOTO: VICTORIA VILLIG

PARABOLI DEBÜÜTALBUMI "INTERMISSION" COVER

THE MAGICAL UNICORN WONDERLAND OF REAAL EHK REAALI TEGUSAD SELTSIMEHED -

PARABOL

Psühheedelset rokki ja alternatiivset metalit viljelev bänd Paraboli on võrsunud meie oma 131. ja 132. lennu gümnasistidest. Kooslus tegutseb juba teist aastat ning andis selle aasta augustis välja ka oma esimese albumi. Album on kättesaadav igas meelepärases ja võimalikus meediakanalis. Lisaks albumile on nad oma muusikat tutvustanud nii teles (saates "Eesti TOP 7") kui ka raadios ning esinenud erinevates Eestimaa paikades. Suve jooksul oli neil mahti valmis meisterdada ka oma esimesed kaks muusikavideot ning praegu on käsil loomingulisem periood.

Paraboli koosseisu kuuluvad: Olle Saar 132.b, Alvar Antson 132.a, Otto Jõelett 131 ja Mark Emmerich 131.

TEKST:
AMEUS

*Lisainfot Paraboli muusika
ja esinemiste kohta leiad siit:*

NAISPRESIDENT... MISASJA?

BRITA KÄRT VÄHEJAUS 134B,
HANNA ELIIS TALVING 134B
FREDERIKA FREY 134B,
KIRKE KAUR 135C,

Ühel imeilusal oktoobrikuu neljapäeval, kui kool oli täis kalalõhna, seadsime meie neljakesi sammud äsja välisfassaadi uuenduskuuri läbinud Pärnu maantee majja, ikka selleks, et teada saada, mida arvavad meie enda kooli noorikud uuest presidendist. Välisuks oli meile avatud. Kui olime läbi raskete katsumuste jõudnud kolmandale korrusele ja leidnud õige klassiruumi, kus olid potentsiaalsed intervjueritavad, tekkis teadatumud vaidlus, kes koputab ja kes räägib. Lõpuks sisenesime kõik koos ning asi polnud sugugi nii hull. Meile vaatas vastu mitukümmend uudishimulikku silmapaari, kõigil küsimuseks, kes me oleme, kust me tuleme ja mida me soovime. Peale paariminutulist selgitustööd palusime neil 4-5-liikmelised grupid teha. Otsustamine võttis omajagu aega, kuid sellest hoolimata istusime peagi 2. a klassi neiude ja noormeestega vastamisi ning olime valmis oma küsimustega lagedale tulema. Indu paistis neil olevat rohkesti ja laste silmadest ei paistnud häbelikkuse raasugi.

Pikema jututa asusime küsimuste juurde.

Mida te arvate uuest Eesti presidendist, Kersti Kaljulaidist?

Marta: "Ta on hästi tore! Tark ka, ma tean, et ta tegi mingit majanduspeaministri asja."

Kaspar: "Kaljulaid on normaalne. Selline rahulik."

Niklas, Gregor ja Mark Aleksander: "Ta on nii nõme... Sest ta on esimene

naispresident! Naised ei saa sellise tööga hakkama."

Väga paljud tüdrukud: "Ta on täiega äge! Naine on presidendina ka sellepärast parem, et muidu on kogu aeg mees ja nii on igav."

Silvia: "Ta on ilusam kui eelmine president!"

Ott: "Kersti Kaljulaid elas kunagi Luksemburgis. Ta on vist lahe."

Jürgen: "Kunagi saab ta hästi kuulsaks, kuna ta oli esimene naisest president"

Kas teil oleks talle mõningaid soovitusi?

Marta: "Ta ei tohiks värvida oma juukseid nii palju, kuna need on niigi õhukesed. Muidu on tal väga ilusad juuksed."

Karmen Heleene: "President peaks tegema rohkem koosolekuid... Ja rohkem arvutiõpetust. Ja siis võiks teha juurde tunde, kus me kasutame arvuteid ka." (Mõned tema kaaslased pakkusid üheks variandiks isegi 68 arvutiõpetuse tundi nädalas.)

Jürgen: "Kaljulaid võiks rohkem pidu panna!"

Marta: "Kui mina oleks tema asemel, teeks ma ennast Eesti kuningannaks."

Sonja ja Elsa: "Ma koliks sealt Kadrioru lossist ära, kuna keegi rääkis, et seal kummitab väga palju."

Kui te saaksite ise olla EV president, mida te siis muudaksite?

Silvia: "Ma teeks nii, et Keskerakond poleks nii tähtis erakond enam."

Sten Erik: "Koolidesse teeksin puhkamistunnid!"

Mirtel: "Kooli ees võiks olla jäätiseputka. Ja me võiksime saada tasuta komme ilusti paludes! Näiteks kui ma läheksin sellesama jäätiseputka ette ja paluksin hästi ilusti, siis ma saaks tasuta jäätist."

Niklas: "Ma keelaksin ära suitsukonide mahaviskamise ja suitsetamise üleüldse." (See arvamus osutus grupis väga populaarseks ja sai suure heakskiidu.)

Artur: "Alkohol ja joomine tuleb ära keelata. Lisaks võiksime panna lennukitele ja helikopteritele andurid külge, mis tunnevad ära, kui lind või mõni teine asi jääb lennuki teele, selleks et õnnetusi ei juhtuks nii palju." *Jürgen:* "Suurtele teedele peaks tegema seinad selleks, et loomad üle ei jookseks. Või siis me võiks teha veel põdrasildasid (ehk ökodukte). Nii ei saaks metsloomad haiget ja autod jääksid ka terveks!"

Jalutades välja meie erakooli majast, tundsimme kõik oma nägudel siiraid naeratusi. Laste huumor ja huvitav, meile mõnel määral mõistmatu mõtteviis tegi meie päeva ilusamaks ja tekitas ka omamoodi uhkusetunde. Tundub, et Reaalkooli noorem põlvkond on hästi informeeritud. Poliitika ja presidendivalimised on nende jaoks lapsemäng, võrreldes keeruliste liitmis- ja lahutamistehetega, mis lastel tol hetkel käsil olid. Kokkuvõttes olid kõik targad ja tublid, mõned jutukamad ja loomingulisemad, mõned jälle vaiksamad, kuid häid mõtteid jagus igaühel.

PALJU ÕNNE!

Aita Ottson	01.11	Ene Saar	12.11
Natalja Sinjukina	02.11	Piret Karu	22.11
Kersti Veskimets	02.11		

ÜTLUSED

H. Ahuna: "parem kui ükski seebiooper on see Venemaa ajalugu!"

Ahuna: "Ma kirjutan siia UT ehk Uus Testament"

Ahuna: "Mis gild see mustpeade gild oli?"
Õpilane: "pagulaste!"

Ahuna: "Maailm ei ole must valge..."
Õpilane: "Mõni kollane on ka!"

P. Karu: "Kelle eest teid enne metsa minekut hoiatatakse?"
Õpilane: "Karu!"

Õpilane: "Miks teil 3 K-d on - rõhkkonnad?"
Karu: "Igaks juhuks."

Karu: "Kui on selge talveilm?"
Õpilane: "Siis on külm."
Karu: "Ei ole külm."
Õpilane: "Jahe."
Karu: "Pakane on."
Õpilane: "Eestlasel on jahe."

K. Koit riigieksamitest:
"Kui ÕS-e ei ole piisavalt, lööme kella. Oot, meie koolis ei saa kella lüüa, kaks õpetajat võivad solvuda."

Õpilane: "Tulin Jüri gümnaasiumist Reaali, et omandada head haridust."
T. Luuk: "Seal seda võimalust siis pole..."

V. Raja: "Võtame kontrolliks selle koletisepaari - väga ilus ei ole, aga väga sõge ka mitte."

Raja: "See, et üks lahend ei sobi, ei ole päris aamen kirikus. Füüsikas võib kiirus negatiivne ju ka olla - jooksed selg ees või midagi."

Raja: "Võiks mingid huvitavad vastused tulla."
Õpilane: "12 ja -3."
Villu Raja: "Kahju."

Raja: "Jälle imbusite 5 minuti jooksul tundi - pidurid."

T. Reimann: "Ma ei saa aru, kas te ei saa aru eesti keelest või füüsikast."

E. Saar: "Ma ei tea, kuidas sa end kaheks tõmbad, aga proovi kolmeks."

N. Sinjukina (pärast dialoogi): "Ainuke asi, mida sa siis ei oska on..."
Õpilane: "Vene keel."

M. Somelar: "Te peaksite kõik valgustatud olema, aga ma vaatan, et mõned pirnid on läbi põlenud ja mõned lihtsalt defektiga."

Somelar: "Mina olen teie päike. Te peaksite päikest vaatama."
Õpilane: "Ei saa, pimedaks jääme."

Somelar: "Ei oska seitsmeni lugeda või? 1, 2, 3, 7."

(h-hääliku õigekiri)
Õpilane: "Heroiin."
M. Särk: "Panid?"
Õpilane: "Panin."

Särk: "Kas te olete näinud seda Marie Underi kuju? Vot see on nõme. Nagu Delma reklaamist."

Särk: "Alati ei pea sitahunnikusse astuma, et teha kindlaks, et tegemist on sitahunnikuga."

Särk: "Mis sa kuulsid seda sinna taha nurka või?"
Eriline öökullikuulmine sul."

Särk: (loeb teksti) "Olen ka ise päris andekas laulja."
Õpilane: "Arvad?"

Särk: "Igapäevastest teemadest Madis Somelariga rääkides ei pea "teie" suure tähega kirjutama, kuigi ta on suur iidol."

Särk: "Mina olen selline inimene, kellele meeldib osta poest juustu, mitte juustulaadset toodet."

Õpilane 1: "But some books are free on the internet."
Õpilane 2: "Like "Mein Kampf"."
K. Vahenurm: "A good read."

Inglise keele tööd jagatakse kätte.
Õpilane: "Kas see kui ma kirjutan 'me' võtab tõesti terve punkti alla?"
E. Viil: "Absoluutselt"

PEATOIMETUS
KÜLJENDUS
TOIMETUS

Mirel Mesila 133C, Kertu Johanna Jõeste 132B
Joosep Viik 132B

Uku Kangur 132B, Birk Sepp 134C, René Piik 134A, Maian Lomp 134C, Rene Aleksander Truuts 134A, Johanna-Stina Idla 133C, Sebastian Raudsepp 133C, Iris Luik 134C, Mikael Raihhelgauz 132B, Anette Kuuseorg 133B

KEELETOIMETAJA
KUJUNDUS
TOIM. NÕUANDJA
AITÄH

Tarmo Pungas 134A, Susanna Mett 134A
Rait Kohava vil!130
Kaia Kivitoa, Mirja Särk

Madis Päts vil!100, Karl-Ander Kasuk 132B, Margaret Hook 133B, Kristofer Mäeots 134C, Tomi-Andre Piirmets 132B, Kelly Heleen Kaldra 135C, Brita Kärt Vähejaus 134B, Hanna Eliis Talving 134B, Frederika Frey 134B, Kirke Kaur 135C

KAANEFOTO
KARIKATUUR
LEHE NR

Kertu Johanna Jõeste 132B
Ameus
139